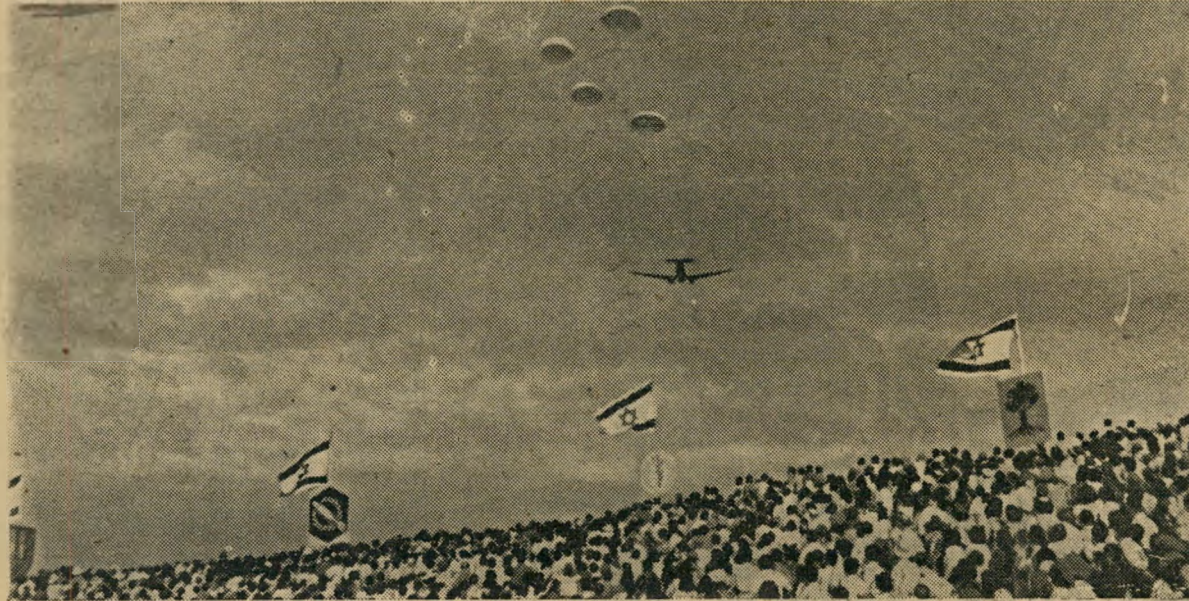

היזיהרגלים מסתער, בתנאי קרב — מוקש סרק מתפוצץ מתחת לרגלי החייל הקופץ על גדר התיל (ימין) תחת "אש" מכונות ירייה

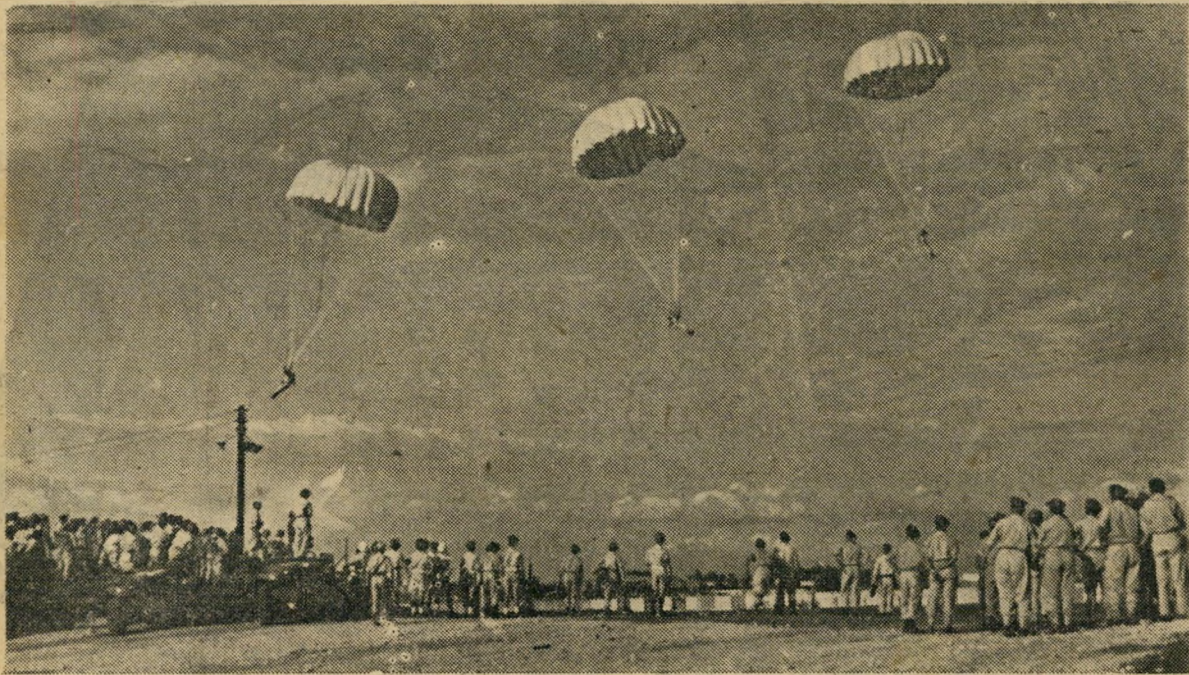
המכביה ננעלה

במשך שבועיים התמודדו ספורטאים דוברי 14 שפות על תוארי "האולימפיאדה היהודית". בראש לוח הזוכים עומדת משי לחת ישראל במספר נקודותיה. אולם אם לקבוע את הסדר לפי כושר הביצוע הספורטיבי, הרי מגיע מקום ראשון למשלחת ארה"ב או דרום-אפריקה, שהשיגו את רוב השיאים בתחרויות.

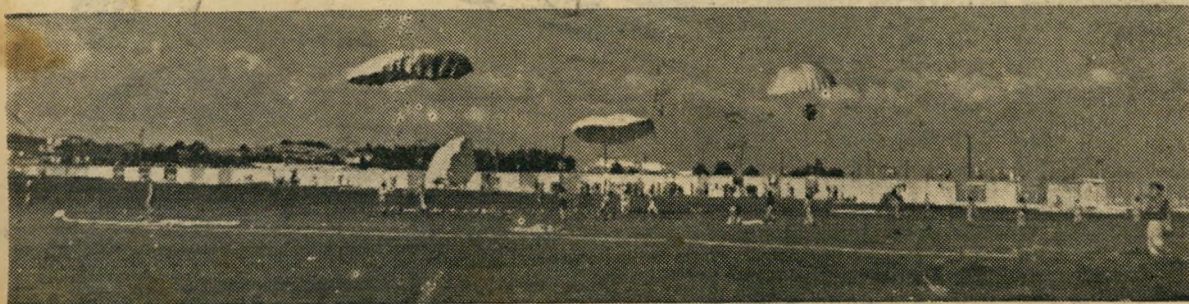
בדרך כלל צלעה ישראל אחרי הקבור צות המבקרות, ורק פה ושם הראתה רמה נאה. הסיבה העיקרית נובעת לא מחוסר האימון בלבד, אלא מעצם צורת החיים בארצות השונות ובישראל.

קפצנו — 50 בחורים ונערה אחת קפצו מן המסוסים — ובאותה שעה קפץ צלמנו מתיבת הצלמים —

צנחנו — הבחורים עודם "תלויים באויר" — אך צלמנו כבר נמצא במגרש הצניחה, מוכן לצלם מקרוב —

הגענו — רגליהם נגעו בקרקע — אך רגלי צלמנו פרחו באויר, ארבעה מ.צ. תפסוהו והשליכוהו לתוך ים הקהל...

לא כל ספורטאי יהודי שיכול היה להתחרות ב"מכביה" הגיע, ומעשה בשני ספורטאים יהודיים, שרצו להציג כיל ל"מכביה" וגשלו.

בארץ הדימוקרטית העממית פילניה לא קל לקבל היתר יציאה. חיכו שני יהודים לרשיון עלייה לארץ ותשובה אין. כשהוכרו על מרוץ אופניים חרי"ה (פיוגיר) — פרג (צ'כוסלובקיה) ניצנץ רעיון גאוני במוחותיהם וממח" שבה — למעשה.

בבסיבוב הרביעי כשפלוגית המזי חרים התקרבו לגבול הפולניצ'קי, הר פיעו בראש המרוץ שני "לידרים" שי קידמו את שאר חבריהם בכמה קילומטרים. מברקים עפו לשתי הברירות ביחד מתוך ציון ההישג הספורטיבי. לתמהון מארגני תחנת הביניים בע"יירה קטנה בצ'כוסלובקיה, בה חתה ארוחה קלה למשתתפים במרוץ, לא נעצרו ה"לידרים" ודררו על "סיסי הברזל" שלהם כחץ מקשת. תמהונם גבר עוד יותר, כשה"אוסט דרים" במ"רוץ נשאו על כתניהם את איתם המספרים של ה"לידרים" ובכלל בסרי כום נתברר שישנם 2 מתחרים עודפים. לעניין התערב משרד הסחון הפ"נימי ושני הצעירים, לאחר חיפושים, נעצרו לפני המכביה בישראל, לא שיכ"נעו את שטרן המשטרה הפוליטית — וכעת מרצים הם את עונותיהם בי"אשמת הברחת גבול — בבית הסוהר...

בה בשעה שבאמריקה ושאר הארצות האנגלו-סאכסיות תופס הספורט מקום חיוני בתכנית בתי הספר, קשה למצוא בישראל בית-ספר אחד המדגיש את הצד הספורטיבי כראוי.

חסרים מגרשים, חסרים מכשירים, חס"רים מדריכים שיכשירו את הנוער לפעילות ספורטיבית רחבה. וקשה לבחור מכובד להתעניין ולהשתתף בכל פעולה ספורטיבית אחרי גיל בית-הספר העממי, כשהוא טרוד בכל מיני שאלות אחרות.

וכאן שורש החולשה הישראלית בשדה הספורט. מנסים — ולא בחריצות — לאמן ספורטאים, זאילו לאמיתו של דבר חייב הספורט להיות הרגל, וצריך לחנוך לספורט.